

RYS HISTORYCZNY

VICKERS E MK A WERSJA DWUWIEZOWA TWIN-TURRET LIGHT TANK

1/72

nr kat. 72603, seria VI

Angielska firma Vickers-Armstrong Ltd. specjalizowała się w budowie czołgów lekkich. Były to konstrukcje udane, ale nie wszystkie zakwalifikowały się do wyposażenia armii brytyjskiej. Tak też było z czołgiem zwanym roboczo „6-tonowy”. W związku z czym odbiorcami tego czołgu były takie państwa jak: Finlandia, ZSRS, Bułgaria, Japonia, Grecja i Polska, a nawet Afganistan, Syjam i Chiny. Czołg był produkowany w wersji dwuwieżowej – odmiana A i jednowieżowej – odmiana B.

W oparciu o konstrukcję czołgu Vickers E (6 ton) powstały wersje rozwojowe: w Polsce – T7P, w ZSRS – T26, we Włoszech – M11/39. Choć nie wszyscy uznawali dobre właściwości tego czołgu, to jednak przetrwał on od czasu powstania, tj. 1928 roku do czasów II wojny światowej na wyposażeniu wielu armii, biorąc udział w wojnach w Hiszpanii, Rosyjsko-Fińskiej, na Dalekim Wschodzie oraz w Kampanii Wrześniowej w Polsce, również w operacji „Barbarosa”, używane też były przez armię niemiecką jako zdobyczne i do celów policyjno-pacyfikacyjnych.

W polskiej armii używane były jako czołgi podstawowego wyposażenia. W wersji A (dwuwieżowej) zakupiono 22 sztuki. W trakcie ćwiczeń bojowych i podczas prób poligonowych zaczęto ujawniać wiele błędów konstrukcyjnych silnika, który bardzo często się przegrzewał i nie pozwalał na uzyskanie zamierzonych efektów trakcyjnych. Spowodowało to w późniejszych modyfikacjach zmianę tylnej części czołgu poprzez zabudowę nowych nawiewów. Czołg w latach powstawania był dobrze uzbrojony, gdyż nowoczesna koncepcja użycia lekkich pojazdów bojowych sprowadzała się do walki z lekkimi pojazdami przeciwnika i siłą żywą. Tak samo sprawa opancerzenia – było ono wystarczające dla ówczesnej broni małokalibrowej. Wyposażenie czołgów w wewnętrzny system łączności też było nowym rozwiązaniem.

Dokonywane też były modernizacje uzbrojenia, poprzez zmianę ckm-u i rkm-u Hotchkiss na ckm-y Browning ez. 30. Maszyny, które przetrwały do wybuchu II wojny światowej zostały skierowane do 12 i 121 kompanii czołgów lekkich. Walczyły z czołgami niemieckimi w bitwach pod Annopolem, Tomaszowem Lubelskim, jak i w rejonie Dobczyc oraz pod Kolbuszową. Walki toczyły się ze zmiennym szczęściem i prawie w całości czołgi typu Vickers E zostały zniszczone.

DANE TECHNICZNE:

Opancerzenie: przód i boki przedziału bojowego, wieża – 13 mm, boki i tył silnika – 8 mm, dno i góra kadłuba oraz góra wieżyczek – 5 mm.

Uzbrojenie: 2 rkm-y Hotchkiss wz. 25 lub wz. 30.

Napęd: Silnik Armstrong Siddeley „Puma” – gaźnikowy, 4-cylindrowy 4-suwowy chłodzony powietrzem. Pojemność skokowa 6667 cm³. Moc 67 kW (91,5 KM) przy 2400 obr./min.

Prędkość maksymalna ~35 km/h po drodze twardej.

Przeniesienie napędu: sprzęgło tarczowe-suche. Skrzynia biegów o czterech przełożeniach do przodu

i jednym do tyłu. Mechanizm skrętu – sprzęgła boczne z hamulcami.

Gąsienice stalowe o szerokości 258 mm.

Wymiary: Długość – 4880 mm / szerokość – 2410 mm / wysokość – 2080 mm / prześwit – 380 mm

Masa: Bez uzbrojenia – 6750 kg, z uzbrojeniem – 7000 kg.

zużycie paliwa: ok. 200 l na 100 km po bezdrożach.

Zasięg: 160 km – szosa, 100 km – bezdroża.

Załoga: 3 ludźle.

HISTORY:

British company Vickers-Armstrong Ltd specialised in light tank construction. They were successful, but not all of them qualified to serve with the British Army. The latter was the case with the tank known as the “6-ton”. Its users included: Finland, USSR, Bulgaria, Japan, Greece, Poland, Afghanistan, Siam, and China.

The tank was manufactured in two-turret version - variant A, and single-turret one - variant B.

Based on the Vickers E (6 ton) several tanks were developed: T7P in Poland, T26 in the USSR, M11/39 in Italy.

Although not everybody admitted good characteristics of the tank, it survived in service from the moment it was developed in 1928 until WWII in many armies, participating in several wars: in Spain, Soviet-Finnish, in the Far East, in the Polish campaign, and also during Operation “Barbarossa”. Captured tanks were used by the German Army, also for policing duties.

Polish Army used them as main tanks. 22 were purchased in the variant A (two-turret). During combat exercises and range trials many design faults of the engine were revealed, as it often overheated and did not provide the expected traction factors. This led in later versions of the tank to modification of the rear section by fitting new air intakes. At the time it was developed, the tank was well armed, as the concept of light combat vehicle was limited to fighting lightweight vehicles and men of the enemy. Similar was the case with the armour - it was sufficient to protect from the small calibre weapons of that time. Fitting the tank with intercom system was also a new feature.

Armament was also modified by replacing the Hotchkiss machine guns with Browning Mk. 30 machine guns. The machines that survived until the outbreak of WWII were allocated to 12th and 121st Light Tank Companies. They fought German tanks in the battles of Annopol, Tomaszów Lubelski, and at Dobczyce and Kolbuszowa. These combats were fought with changing fortunes and almost all Vickers E tank were destroyed.

Specification:

Armour: front and sides of the combat compartment

turret: 13 mm

sides and rear of the engine: 8 mm

bottom and top of the body and top of the turret: 5 mm

Armament:

2 Hotchkiss Mk. 25 or Mk. 30 machine guns.

Power plant:

Armstrong Siddeley “Puma” air cooled 4-cylinder 4-stroke carburettor engine.

Cubic capacity: 6667 cm³

Rating: 91.5 hp at 2400 rpm.

Maximum speed: 35 km/h on hardened road.

Transmission: disk-dry clutch

Gearbox with four forward speeds and one reverse.

Turning mechanism:

side clutches with brakes.

wide steel tracks:

258 mm

Dimensions:

Length: 4,880 mm

width: 2,410 mm

height: 2,080 mm

clearance: 380 mm

Weight:

Unarmed: 6,750 kg

armed: 7,000 kg

Fuel consumption: approx. 200 l per 100 km off road.

Range:

on road: 160 km

off road: 100 km

Crew: 3

BUDOWA MODELU

Budowę modelu rozpoczynamy od dwóch ważnych czynności. Po pierwsze musimy dokładnie umyć wszystkie „ramki” wtryskowe w ciepłej wodzie z dodatkiem płynu odtłuszczającego, co pozwoli na dobre sklejenie modelu oraz dobre przyleganie farby do powierzchni tworzywa. Teraz musimy dokładnie zapoznać się z rysunkami instrukcji i zawartymi na niej uwagami. Taka kolejność pozwoli na uniknięcie ewentualnych błędów podczas sklejania modelu. Z uwagi na bardzo małe detale oraz późniejsze trudności w dostępie do wewnętrznych ścian modelu, zaleca się pomalować te detale jeszcze przed odcięciem od ramki. Model posiada możliwość wklejenia walców kierowcy, dowódcy czołgu oraz pokryw skrzynek narzędziowych w pozycji otwartej, jak i zamkniętej. Ułożenie tych detali zależy od modelarza i zamierzonego przez niego efektu. Ponieważ detale modelu mają zastosowanie w innych wersjach, więc przy sklejaniu wybranej wersji nity znajdujące się na ich powierzchniach mogą przeszkadzać w dokładnym przyleganiu. Zaleca się w pierwszej kolejności wstępnie pasować współzależne detale, a następnie usuwamy przeszkadzające nity i sklejamy ze sobą przygotowane detale. Przy zespole „13” uważamy by detale „A32” zamontować jako pierwsze od wewnętrznej strony układu jezdnego, natomiast od strony zewnętrznej montuje detale „A22”. Inny układ wahaczy nie pozwoli na zmontowanie, z uwagi na uszki średnic na osi wahaczy. Odwzorowanie detali uzbrojenia w tej skali, wraz z możliwością wykonania ich jako ruchomych powoduje trudności przy sklejaniu ich w prowadnicach osi. Należy zwrócić szczególną uwagę na to, by nie zabrudzić osie obrotu uzbrojenia klejem! Również w przypadku trudności w przelozeniu uzbrojenia przez otwory w detalu „V27” należy delikatnie poszerzyć je. Zespół wieży „15” jako wieża dowódcy czołgu instalujemy po prawej stronie czołgu. Zespół „16” instalujemy po lewej stronie czołgu. W końcowej fazie montujemy koło napinające wraz z mimośrodowym napinaczem i gąsienicę. Całość wstępnie dopasowujemy i przycinamy gąsienicę do odpowiedniej długości. Sklejamy gąsienicę klejem typu „KROPELKA”. (Uwaga: tworzywo z którego jest wykonana gąsienica można kleić też klejem do polistyrenu, lecz należy odczekać dłuższą chwilę do momentu całkowitego sklejania detalu). Możemy też dla lepszego ułożenia przykleić gąsienicę do kół podtrzymujących i jezdnych. Teraz наносимy klej na detal „A6” i naciągamy gąsienicę. Linę holowniczą zwijamy i układamy w zaznaczonym miejscu. Malowanie modelu oraz nakładanie kalkomanii wykonujemy zgodnie z przedstawionymi schematami. Życzymy dużo zadowolenia z budowy modelu oraz satysfakcji z powiększenia swojej kolekcji modelem polskiego czołgu w podziale 1/72.

Dokumentację modelu oraz form opracował: Mirosław Miarka.

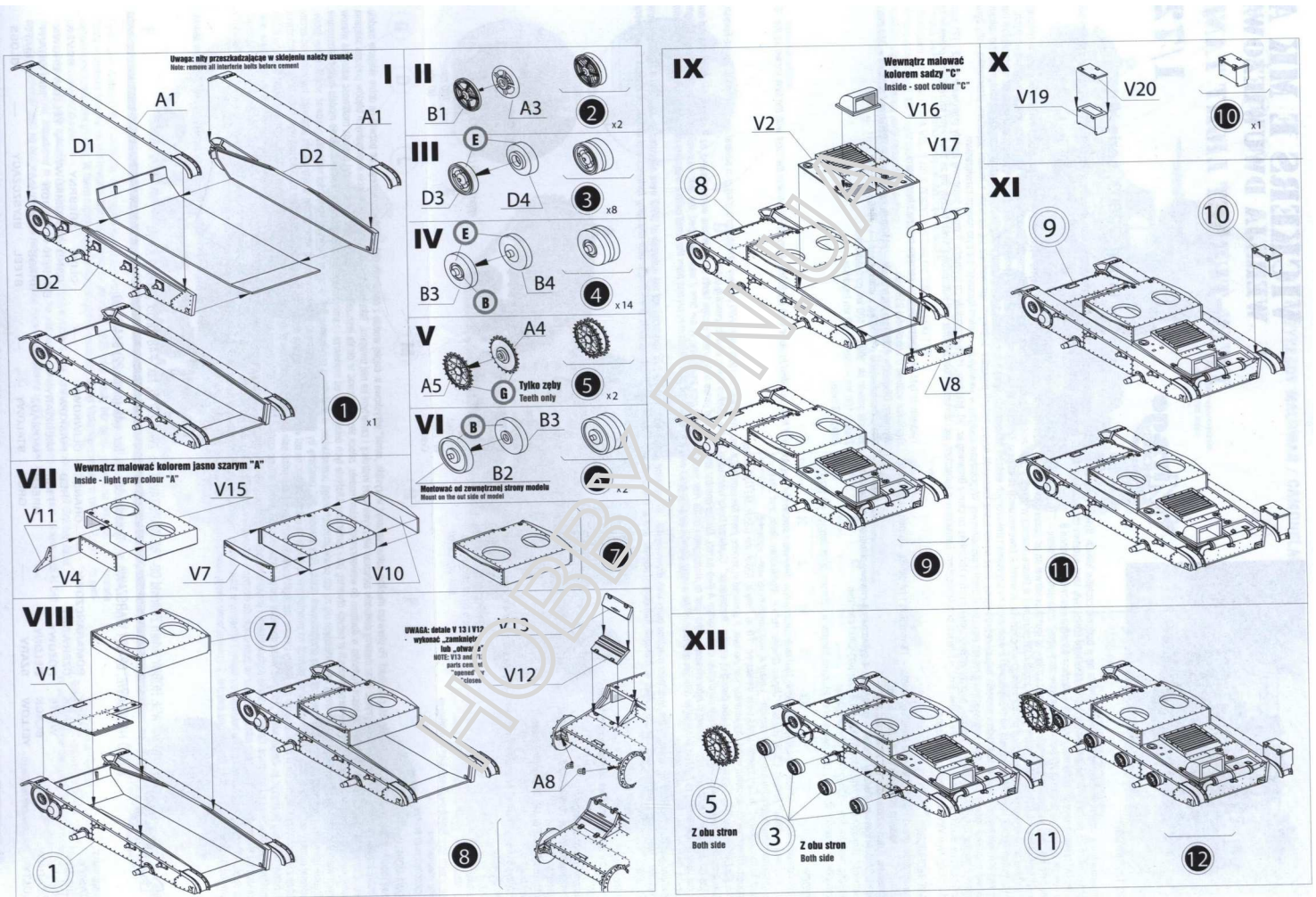

PPHU MIRAGE HOBBY Adam Zieliński 02-786 WARSZAWA, ul. ZWM 20/15, fax +48 (prefix 22) 646 84 14.

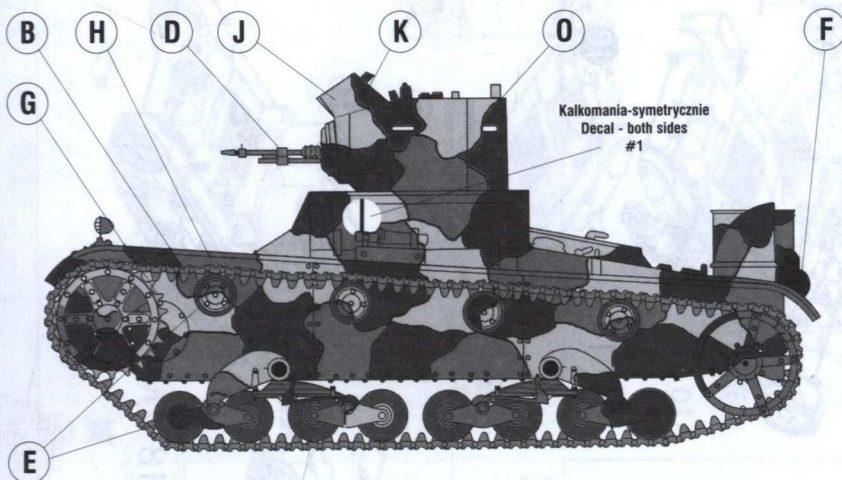
BIURO HANDLOWE: 02-621 WARSZAWA, ul. Tyniecka 36, tel./fax +48 (prefix 22) 844 02 92

Dictionary:

JASNY	—	LIGHT	POMARAŃCZOWY	—	ORANGE	OLIWKOWY	—	OLIVE	SREBRNY	—	SILVER
CIEMNY	—	DARK	CZERWONY	—	RED	PIASKOWY	—	SAND	SŁOMKOWY	—	YELLOW-BROWN
BIAŁY	—	WHITE	RÓŻOWY	—	PINK	MIEDZIANY	—	COPPER	MAHOŃ	—	MAHOGANY
CZARNY	—	BLACK	ZIELONY	—	GREEN	MOSIĄDZ	—	BRASS	MATOWY	—	MATT
ŻÓŁTY	—	YELLOW	SZARY	—	GREY	STALOWY	—	STEEL	BŁYSZCZĄCY	—	GLOSS

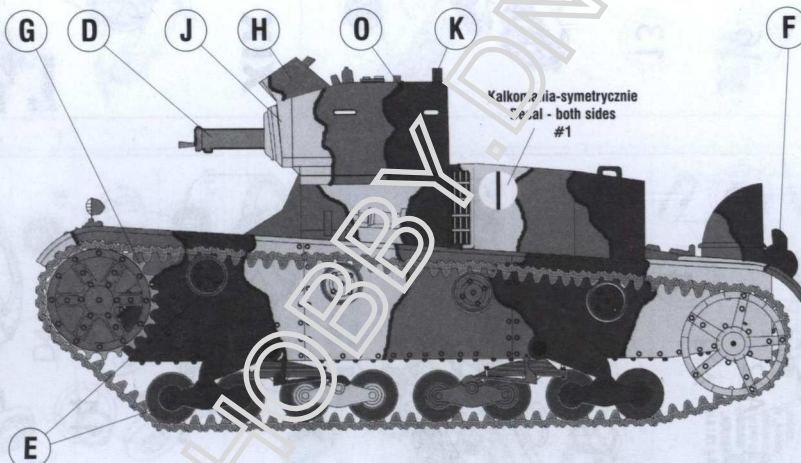
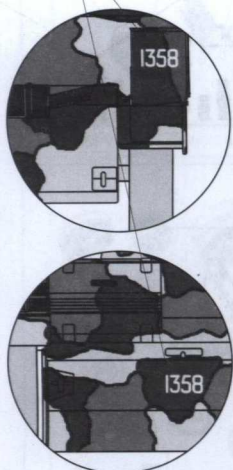
PRZYKŁADY MALOWAŃ / CAMOUFLAGE

Kalkomania-symetrycznie
Decal - both sides
#1

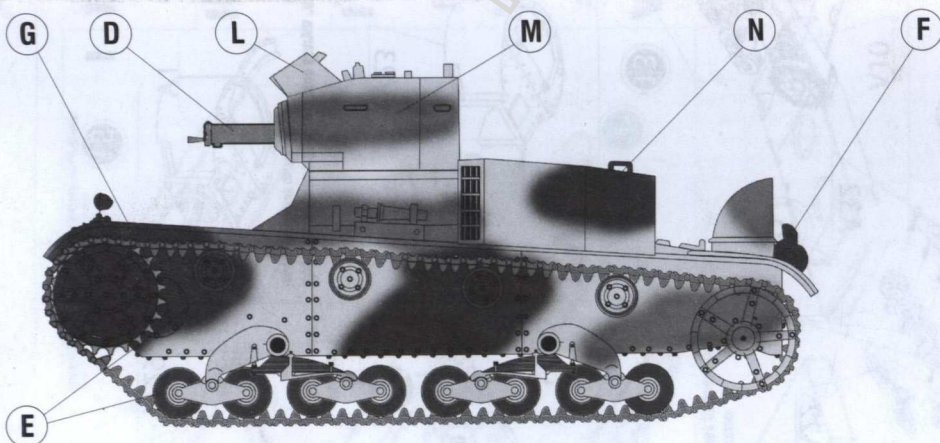
Lekki czołg Vickers-Armstrong E Mk A, pierwszej serii sprowadzonej dla Polski. Wiosna 1933 roku. Zwraca uwagę nieco odmienna wersja wczesnego kamuflażu. Układ plam patrz: MILITARIA VOL. 1 NO.5 ZESZYT SPECJALNY, CZOŁG LEKKI 7 TP. Vickers-Armstrong E Mk A light tank, first batch imported to Poland. Spring 1933. Note the slightly different early camouflage pattern. Camouflage scheme, see: MILITARIA VOL. 1 NO.5 SPECJAL ISSUE, CZOŁG LEKKI 7 TP.

Kalkomania/Decal
#2

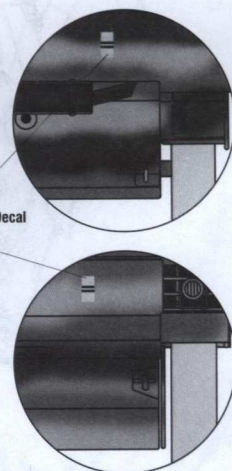

Kalkomania-symetrycznie
Decal - both sides
#1

Lekki czołg Vickers E Mk A (z drugiej serii modyfikowanej specjalnie dla Polski), Nr 1358. Defilada Zwycięstwa, Warszawa - Mokotów 1935 rok. Czołg we wczesnym malowaniu ochronnym (tzw. Japońskim). W czołgu tym, służył znany później polski automobilista, inż. Witold Rychter. Czołg początkowo uzbrojony był w dwa różne karabiny: Browning i Hotchkiss, w czasie defilady posiada już dwa k.m. Browning. Vickers E Mk A light tank (second batch, specially modified for Poland), No. 1358. Victory Parade, Warsaw - Mokotów 1935. The tank in early style camouflage (so-called 'Japanese'). Witold Rychter, later a well known figure in Polish automotive circles, served in this tank. The tank was initially armed with two different machine guns: a Browning and a Hotchkiss, but during the Parade it already had two Brownings.

Kalkomania/Decal
#3

Lekki czołg Vickers E Mk A (VAU-33). 10 Brygada Kawalerii (Zmotoryzowanej), kompania czołgów Vickers. Zaolzie, Karwina 10.X.1938 rok. Czołg w nowym schemacie maskowania wprowadzonym na początku 1936 roku. Czołg bez godła, jedynie na przedzie i tyle posiada namalowane oznaczenia plutonu. W takim rodzaju malowania (bez godła i oznaczeń) czołgi Vickers przetrwały w Wojsku Polskim do kampanii wrześniowej 1939 roku. Vickers E Mk A (VAU-33) light tank. 10th (Motorised) Cavalry Brigade, Vickers Tank Company, Zaolzie, Karwina 10 October 1938. New camouflage style, introduced in early 1936. No badge, only the platoon markings on the front and on the rear. Vickers tank in this camouflage scheme (with no badges or markings) remained in the Polish Army service until September 1939.

Firma Mirage Hobby, pragnie podziękować Panom dr Tomaszowi J. Kopańskiemu oraz Mariuszowi Zimmemu za udostępnienie interesujących materiałów dotyczących czołgu Vickers E (VAU-33)

Opracował/Research: PIOTR MROZOWSKI

PROPOZYCJA ZMIANY WERSJI

Aby zbudować polską wersję czołgu Vickers E Mk A (Vickers-Armstrong-Ursus - VAU-33) należy wymienić części: P26 + P27 + P28 + P30 + P31 + P32 + P33 + P34 + P35 z modelu # 72602 (CZOŁG LEKKI DWUWIEŻOWY 7TP) oraz dodać części V22 + V23 z modelu # 726002 (CZOŁG VICKERS E MK B - VAU-33). Czołgi lekkie Vickers w tej wersji przetrwały w armii polskiej do września 1939 roku.

CONVERSION SUGGESTION

To build the Polish version of the Vickers E Mk A tank (Vickers-Armstrong-Ursus - VAU-33) parts nos. P26 + P27 + P28 + P30 + P31 + P32 + P33 + P34 + P35 from the model # 72602 (7TP TWIN-TURRET LIGHT TANK) and nos. V22 + V23 from the model # 726002 (VICKERS E MK B - VAU-33 TANK) should be added. Vickers light tank in this version remained in Polish Army service until September 1939.

SYMBOLY

TABELA KOLORÓW INDEX OF COLOURS

Symbol	A	B	C	D	E	F	G	H	J
Kolor	Jasnoszary Light Grey	Stalowy Steel	Ciemny (Szała) Dark (Soot)	Gunmetal	Guma Tyre Black	Rdzawy Rust	Srebrny Silver	Oliwkowozielony Olive Green	Szarobły Greyishyellow
Humbrol	H5 + 15% H22	H27 / 093	F 33	H53	-H112	H113blue/0h70	H191	-H155	H169
Symbol	K	L	M	N	O	P	Q	R	S
Kolor	Brunatny Brown	Szary Grey	Oliwkowy Olive	Ciemno brązowy Dark Brown	Czarnoszary Black Grey	Drewno Wood			
Humbrol	H160	-H104	H150	H177	H182	H110			